

Flyvende fornemmelser

Vandski er en sport mange bådejere fornøjer sig med i sommermånederne. Nogle få går hele vejen og gør simpelthen vandski til deres liv. Mød den danske kvinde June Fladborg.

En speedbåd i front, et par vandski spændt på fødderne, et koncentreret blik mod rampen forude - og så af sted. Sådan sætter man ord på størstedelen af June Fladborgs liv.

Den 27-årige dansker blev europamester i vandskihop for anden gang på to år i 2004. Et svæv på 51,4 meter gjorde hende til mester. Appetitten på titler er ikke stoppet af den grund. VM i Kina venter i august 2005. Måske bliver det ikke lige denne gang, men VM-titlen er den ultimative udfordring i hendes liv netop nu. Ikke desto mindre er folk allerede begyndt at spørge, hvornår hun har tænkt sig at stoppe karrieren.

"Det er jo først nu de mange sure træ-

ningstimer rigtigt begynder at vise sig i resultaterne, så det er først nu, at det bliver rigtigt sjovt," svarer konkurrencemennesket, June Fladborg.

Hun lever i bogstaveligste forstand på vandet - så tæt på "i" vandet - man kan komme. Hun har ikke haft en almindelig ferie i syv år. Alt går op i konkurrencer og træning. Kæresten er ikke vandskihopper ej heller gamle venner og familien. Men familien og de fleste venner har været flinke til at bakke op om de ambitiøse mål.

"De bliver ikke sure eller negative, men

Lore dolobor sum iusciduloioi joik k lguf ghn vgd nt

møder mig mange gange, der hvor jeg nu er til konkurrence eller træner. De har accepteret, at det her er en del af mig."

Fra jitterbug til vandski

Det hele startede med et par dansesko og en rygskade. I barndommen var June Fladborg sjællandsmester i jitterbug - men så kom hendes partner til skade med ryggen. Og hvad gør man så?

"Jeg vandrede rundt og var meget rastløs. Der var rigtigt meget energi i mig, der ikke blev brændt af, så min mor sendte mig på en sommerlejr ved havnen i Nivå. Her fik jeg øjnene op

Lorperostrud dolor si. Lore feu faccum non hent ing esto

for vandski," fortæller den ambitiøse, unge kvinde.

Nivå Vandskiklub var ikke sene til at spotte et talent. Tilbage i 1988 var June 11 år og vandski er en meget dyr sport, så der blev stillet mange gratis ture til hendes rådighed for at "overtale" hende til at fortsætte. Og det gav hurtigt pote. Allerede året efter var hun så god, at hun blev udtaget til landsholdet, og hendes træning blev derefter meget mere målrettet.

Talentet holdt fuldt ud, og June Fladborgs interesse for vandskisporten blev styrket i takt med, at DM- og NM-

titler kom i hus. Efter studentereksamen valgte hun derfor at tage til USA for at arbejde i en vandskiklub.

"Det hedder sig, at de er lidt bedre til at stå på vandski, da mulighederne for at træne er meget bedre," forklarer hun.

Hun var således til sit første VM i Colombia i 1996.

"Jeg var så nervøs og anspændt af al virakken ved den store konkurrence, at det satte sig i kroppen. At løbe på vandski kræver i høj grad mental styrke, og hvis man er for nervøs, så går det helt galt. Derfor bliver man også en

bedre vandskiløber med årene," lyder de vise ord fra en ekspert på området.

VM i Colombia var dog på ingen måde spildt. Hun mødte nemlig den mandlige verdensmester i vandskihopp, der havde en helt speciel stil som June Fladborg blev fuldstændig fascineret af.

"Da jeg kom hjem, tog jeg telefonen og ringede til ham og spurgte, om jeg ikke måtte komme ned på hans vand-skiskole i Australien?"

Et spørgsmål, der kommer så friskt fra leveren, kræver et lige så friskt svar, så det blev selvfølgelig til et: "Ja, kom du bare!" →

Lorperostrud dolor si. Lore feu faccum non hent ing esto

Siden har hun cirka seks måneder om året opholdt sig i Australien med base på Ray Stokes vandskiskole. Og hans træning gav allerede solide resultater det første år "down under". Seks meter lagde hun til sin hidtidige rekord. Normalt kan man ikke træne sig til meget mere end en enkelt meter om året.

"Jeg har været utroligt heldig. Det koster mange penge at komme til tops inden for vandskisporten, men med Nivå vandskiklub og landsholdet i ryggen fik jeg en basistræning, der er uvurderlig. Al den træning havde jeg haft svært ved at betale selv."

De senere år er Team Danmark kommet på banen med støtte. Og så er June blevet så god, at hun også kan begynde at tjene lidt præmiepenge i World Cup konkurrencerne. I øjeblikket er hun nummer to på verdensranglisten. Stokes vandskiskole er også hendes sponsor, men ellers synes hun det er svært at skaffe sig penge ad den vej.

"Jeg har jo kun mig selv til at gøre det, og det kniber altså med tiden, hvis jeg skal få det hele til at gå op."

Ikke nok med, at hun bor i Australien

halvdelen af året, hun får også tid til at tage en uddannelse i Danmark. På Suhrens Seminarium i København læser hun ernæring og sundhed. De otte ugers praktik hun står overfor, har hun fået lov til at praktisere i Australien på Ray Stokes vandskiskole. Her skal hun undervise de andre i tilrettelæggelse af den rigtige træning og ernæring.

"Jeg havde slet ikke tænkt over, at jeg jo i forvejen faktisk gjorde de ting,

vi skulle ud og lave i praktik. Så da jeg fortalte det til min praktikvejleder, fik jeg lov til at afvikle min praktikperiode i Australien."

Hvem ved - måske skal familie og venner besøge hende på hendes egen vandskiskole i Australien engang ude i fremtiden. Altså når alle titlerne er kommet i hus.

Se mere om June på: www.stokeskis.com og www.vandski.dk

Lorperostrud dolor si. Lore feu faccum non hent ing esto